

MÉSZÁROS GYÖRGY

író, publicista, kutató

Kerecsenden született 1933-ban. Bár megtehetette volna, élete későbbi szakaszában sem szakadt el a szülőfalujától, s Egerből sem, ahol iskoláit végezte. 1956-ban tagja volt az egri forradalmi bizottságnak, majd Szarvaskő vb titkáraként megfogalmazója az ellenállásra buzdító egri járási körlevélnek. 1957. február 10-én letartóztatták, és 10 év börtönbüntetésre ítélték. Az ítéletet jogerősen 8 évre változtatták, amelyből 5 év 8 hónapot le is töltött. Az országos amnesztia idején, 1962. április 2-án szabadult. Szabadulása után kezdetben Füzesabonyban utcaseprőként dolgozott, majd pedig az egri vízműnél segédmunkásként. Horváth János főmérnök segítségével, támogatásával tanulhatott tovább. Műszaki főiskolát végzett, de vezetői állásba csak priuszának törlése után kerülhetett, melyet egy Párizsba szóló, UNESCO meghívásnak, előadásra való felkérésnek köszönhetett. A börtönben megtanult nyelveket hasznosítva tudós kutatóvá vált, tudományos munkássága a cigánykutatásban nemzetközi hírűvé tette. Négy könyve jelent meg, több mint 150 tanulmányt publikált magyar és idegen nyelven. Kutatómunkájának eredményeként színházi produkciók is készültek.

A rendszerváltás után aktívan részt vett Eger város közügyeiben, a helyi képviselőtestület tagjaként, s ő lett a városi önkormányzat kulturális bizottságának első elnöke. Kidolgozta a megyei jogú város kulturális koncepcióját. Tagja volt az Írószövetségnek, az Újságíró Szövetségnek, a Magyar Nyelvtudományi Társaságnak, a Kőrösi Csoma Társaságnak, a Történelmi Igazság Bizottságnak, a Tokai Íróklub kuratóriumának. Érdemi munkával tette le mindenütt a névjegyt. 1989-ben az Egri Újság főszerkesztő-helyettese lesz. Eger városa halála után néhány hónappal díszpolgári címmel tüntette ki. Az Egri Forradalmi Emlékbizottság 2006-ban emléktáblát helyezett el Egerben, a Szálloda u. 4. szám alatt lakóház falán, ahol Mészáros György élete végéig élt.

Rendhagyó nekrológiájában ezt írta magáról:

„Ennyire tellett hát életemből. Sem nem sokra, sem nem kevésre. ... Ami életemben sikerült, azt keserves, kemény és következetes munkával értem el, amire épp úgy lehetek büszke, mint ahogy gyengeségeimet se szégyellem. Ami kedvemre való volt, azt teljes lelkemből, túlfűtött szenvedéllyel csináltam. ... Szóval szép volt az élet, a nyughatatlan, a gyakran kerékbe törő, a simogató, a vesszőző, a nevető és a könnyező, mert egész volt és halállal teljes. Remélem, békében nyugszom.”

Mészáros György 1992. február 10-én hunyt el.